

Nr 896

Av fröken **Wetterström** och herr **Björkman**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 148, angående huvudmannskapet för polisväsendet m. m.*

(Lika lydande med motion nr 741 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 148 föreslås att polis-, åklagar- och exekutionsväsendet skall förstatligas. Övervägande skäl talar för att så sker. Det är emellertid av största vikt att denna organisatoriska förändring genomföres under beaktande av kraven på polismaktens effektivitet. Det finns anledning förmoda att förändringen av organisationsformer kommer att innebära såväl rationellare arbetsfördelning som större effektivitet. Det synes oss dock vara lämpligt att i detta sammanhang ytterligare understryka vikten av att rekryteringsfrågorna och utbildningsfrågorna uppmärksammas. Brottslighetens omfattning beror i hög grad på polisens resurser för brottsförebyggande verksamhet, avslöjande av brottslingar och lagföring av brott inom rimlig tid. De nya polisdistrikten måste därför få tillräcklig bemanning och bemanning med tillräckligt utbildad personal. Vi anser att riksdagen bör göra ett uttalande i denna fråga till ledning för den beredning som skall lösa de praktiska frågorna i samband med organisationsförändringen.

Ett av skälen för polisväsendets förstatligande är den nuvarande ojämna kostnadsfördelningen kommunerna emellan. Det synes därför riktigt att de kommunala ersättningarna avvecklas så snart kan ske. Ur dessa synpunkter torde det kunna övervägas om inte den övergångstid då kommunerna skall bidra till kostnaderna bör göras kortare än fem år. Det förefaller även med hänsyn till de skäl som anföres om eftersläpande statsbidrag som om övergångstiden borde kunna förkortas med ett eller två år. Kommunerna bör i så fall helt betala sina förutvarande kostnader även under år 1965 enligt vad som anföres i propositionen och därefter samma kostnader reducerade med en fjärdedel eller tredjedel varje efterföljande år. Den skatteutjämnande effekten av organisationsförändringen blir därvid större, och detta synes oss i hög grad eftersträfvansvärt.

Vidare anser vi att det bör övervägas om inte dyrbarare teknisk materiel, t. ex. bilar, hastighetsmätare o. d., bör ersättas av staten vid övertagandet. De kommuner som investerat stora belopp i dylik materiel kommer annars att drabbas hårdare än kommuner som av olika anledningar inte gjort dylika investeringar under senare år.

I ett särskilt yttrande till 1957 års polisutrednings betänkande anför experten, landsfiskal Lars Waesterberg, att svårigheter kan uppstå om man i den nya organisationen förenar de större städerna med stora omgivande landsbygdsområden till polisdistrikt. Skälen för dessa synpunkter synes oss ha sådan tyngd att de är förtjänta av ytterligare överväganden.

Med stöd av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 148 uttala

1. att det beredningsorgan, som skall behandla de frågor som måste lösas under tiden mellan riksdagens principbeslut och statens slutliga övertagande av huvudmannskapet, måtte ägna särskild uppmärksamhet åt de åtgärder som kan vidtagas i samband med organisationsförändringen för att främja polispersonalens rekryterings- och utbildningsfrågor samt uppmärksamma nödvändigheten av att polisdistrikten erhåller tillräcklig bemanning för att de polisiära och särskilt de brottsförebyggande uppgifterna skall kunna lösas på tillfredsställande sätt;

2. att frågorna om kommunernas bidragsskyldighet bör, därest en närmare prövning av omständigheterna kan ge anledning härtill, åter underställas riksdagen i samband med anslagsfrågornas behandling, i syfte att om möjligt förkorta bidragstiden från i propositionen föreslagna fem år till tre eller fyra år;

3. att frågan om ersättning till kommunerna för mera värdefull teknisk materiel överväges under det fortsatta arbetet och ånyo underställes riksdagens prövning och

4. att de synpunkter som anföres av experten, landsfiskal Lars Waesterberg, i dennes särskilda yttrande till 1957 års polisutredningens betänkande om de svårigheter som kan uppstå om man förenar de större städerna med betydande landsbygdsområden till polisdistrikt, beaktas i möjligaste mån vid den nya polisdistriktsindelningen.

Stockholm den 16 oktober 1962

Karin Wetterström

Folke Björkman
